

Posudek na bakalářskou práci Kateřiny Petřivalské

Hänjŏ – fenomén ženských potápěček na ostrově Čedžu: od počátků k postupnému zániku

Práce Kateřiny Petřivalské se zabývá jedním ze symbolů jihokorejského ostrova Čedžu, a to sice ženskými potápěčkami známými pod označením *hänjŏ*, příp. čamnjŏ. Ačkoliv lze na fenomén těchto „mořských žen“, jak zní jejich název v doslovném překladu, natrefit též na jiných místech (nejen) v Korejské republice, jsou nejčastěji asociovány právě s ostrovem Čedžu. Dle názvu práce lze usuzovat, že půjde o text zaměřený na historii řemesla ženských potápěček. Z obsahu je však zřejmé, že autorka se rozhodla pro mnohem širší záprah. Vzhledem k tomu, že téma *hänjŏ* na oboru koreanistika formou bakalářské či diplomové práce doposud zpracováno nebylo, pokusila se řešitelka tento jev představit komplexně. Výsledkem je však bohužel text poněkud povrchní, který sice pojednává o rozličných aspektech, které k řemeslu ženských potápěček na ostrově Čedžu patří, ale nedrží se ústředního tématu a chybí mu hloubka.

Na první pohled je zřejmé, že autorčin záměr byl především představit českému čtenáři fenomén *hänjŏ* se vším všudy. Z tohoto důvodu je text sice velice informativní, nicméně se svým charakterem blíží spíše turistickému průvodci, tedy informační brožůře pro návštěvníky muzea ženských potápěček. Z materiálu tohoto typu autorka také ve velkém čerpala. Seznam použité literatury by přitom bylo možné doplnit o mnohé relevantní studie, které jsou dostupné.

Struktura práce je částečně nejasná, autorka přeskakuje mezi tématy, které sice souvisejí s *hänjŏ*, ale provázanost mezi nimi samotnými chybí. V následnosti za sebou tak najdeme např. podkapitoly, které pojednávají o zdravotním riziku a o povstání na Čedžu. V první kapitole, která se věnuje obecné charakteristice jevu *hänjŏ* zase nacházíme hned na začátku popis potápěcích technik a vybavení ženských potápěček. Tyto pasáže mají nesporně výše popsany nádech informačních materiálů pro turisty. Domnívám se, že do bakalářské práce obhajované na filologicky zaměřeném oboru tyto informace nutně nepatří. Opět bez uspořádání (a navíc zcela postrádající hloubku) je dle mého názoru část zmiňující jednotlivé aspekty kultury *hänjŏ*. Z pohledu koreanisty by bylo zcela jistě zajímavé věnovat se právě tradičním písním či mýtům ženských potápěček. Tyto jsou však zmíněny jen okrajově ve výčtu dalších podtémat zahrnujících také šamanismus či stravování. Nejvíce pozornosti i prostoru mělo být poskytnuto historickému vývoji řemesla, ani tato část však zcela uspokojivá není.

Autorka při zpracování práce postupovala samostatně, pracovala s korejskými prameny, což lze jistě ocenit. Svou znalost korejštiny ovšem mohla využít v mnohem větší míře. Jako přílohu k práci by bývala mohla přidat texty některých písní či povídek s překladem. Do přílohové části by taktéž bylo vhodné přidat obrazový materiál, který by čtenáři přiblížil popisovaný obsah, např. části vybavení atd.

Oceňuji, že se autorka vyjadřuje k možnému budoucímu vývoji fenoménu *hänjŏ* a také pojednává o současné situaci a snahách o zachování řemesla. Nejslabší částí je samotný závěr práce, který řešitelka pojala velice stručně a na čtenáře působí jaksí odbytě. Z hlediska formálního a

jazykového je práce průměrná, v transkripci se bohužel objevují četné chyby. Nedbalosti se objevují též v odkazování na prameny, zejména třetí kapitola není dle mého názoru dostatečně podložena. I přes poněkud široké rozpětí jsou však cíle práce splněny. Navzdory výše uvedeným výtkám proto práci **doporučuji k obhajobě** a navrhuji ohodnocení známkou **dobře**.

Dotazy k práci:

- 1) Jakým způsobem se liší snahy vynaložené společností / vládou o zachování ženských potápěček na ostrově Čedžu a v jiných částech Korejské republiky?
- 2) Co se týče strategií k zachování řemesla ženských potápěček, lze se v tomto ohledu inspirovat u japonských sousedů?

V Praze, 27. 7. 2018

Mgr. Vladislava Mazaná, vedoucí práce